Nr. L 156/2 De Europæiske Fællesskabers Tidende 12. 7. 72

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1464/72

af 10. juli 1972

om åbning, fordeling og administration af fællesskabstoldkontingentet for 20.000 stykker kvier og køer af visse højlandsracer, ikke bestemt til slagtning, under pos. ex 01.02 A II b) 2 i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det europæiske økonomiske Fællesskab har inden for rammerne af de multilaterale GATT- forhandlinger forpligtet sig til årligt til en toldsats af 6% at åbne et fællesskabs-toldkontingent for 20.000 stykker kvier og køer af visse højlandsracer, ikke bestemt til slagtning, under pos. ex 01.02 A II b) 2 i den fælles toldtarif; toldbegunstigelsen inden for rammerne af dette kontingent ydes på betingelser, der skal fastlægges af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten; de inden for rammerne af disse forhandlinger tilsagte toldindrømmelser er i kraft; det pågældende toldkontingent bør derfor åbnes for perioden 1. juli 1972 til 30. juni 1973;

navnlig bør det sikres, at alle importører i Fællesskabet har lige og kontinuerlig adgang til dette kontingent, og at den fastsatte kontingenttoldsats fortløbende anvendes på samtlige indførsler af de nævnte dyr i alle medlemsstater, indtil kontingentet er opbrugt; kontingentets fællesskabs-karakter kan under hensyntagen til ovennævnte principper bevares, idet der ved udnyttelsen af fællesskabs-toldkontingentet gås ud fra en fordeling af mængden på medlemsstaterne; mulighederne for anvendelse af disse højlandsracer afhænger imidlertid af særlige geografiske og biologiske faktorer; Tyskland, Frankrig og Italien er de eneste medlemsstater med områder, der egner sig til avl af sådanne racer; under hensyntagen til disse særlige faktorer skal dog dette toldkontingents fællesskabs-karakter opretholdes, idet de øvrige medlemsstaters eventuelt opstående behov tages i betragtning; det system, der med henblik på undtagelsestilfælde er fastlagt i artikel 3 i denne forordning, gør det muligt at tage hensyn til alle disse faktorer; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske markedsudvikling skal den oprindelige fordeling på de nævnte tre medlemsstater foretages i overensstemmelse med deres behov, som udregnes dels på baggrund af statistiske oplysninger om importen fra tredjelande i en repræsentativ sammenligningsperiode dels ud fra de økonomiske udsigter for dette kontingentår;

hidtil har det dog ikke været muligt at standardisere de i de enkelte medlemsstater gældende ordninger af kontrollen med indførslen af slagte-, avls- og brugskvæg; under disse omstændigheder kan medlemsstaternes statistiske oplysninger på dette område ikke anses for tilstrækkeligt nøjagtige og repræsentative til at tjene som grundlag for den pågældende forordning; udnyttelsesgraden af de hidtil åbnede fællesskabs-toldkontingenter for disse dyr og de tre nævnte medlemsstaters prognoser gør det muligt at anslå hver af disse medlemsstaters behov for import fra tredjelande for den fastsatte kontingentperiode således:

Tyskland	10.000 stykker,
Frankrig	3.900 stykker,
Italien	6.100 stykker;

for at kunne tage hensyn til den eventuelle udvikling i nævnte import inden for de enkelte medlemsstater skal kontingentmængden for 20.000 stykker deles i to rater, af hvilke den første fordeles på Tyskland, Frankrig og Italien, medens den anden skal anvendes som reserve til senere dækning af behovet i disse medlemsstater, når de har opbrugt deres oprindelige kvoter samt til dækning af det behov, der måtte opstå i de øvrige medlemsstater; for at yde importørerne i de førnævnte tre medlemsstater en vis sikkerhed er det hensigtmæssigt at fastsætte den første rate af fællesskabs-kontingentet til et forholdsmæssigt højt niveau, som i det foreliggende tilfælde vil kunne komme op på 70% af kontingentmængden;

disse medlemsstaters oprindelige kvota vil mere eller mindre hurtigt kunne opbruges; med henblik herpå og for at udelukke afbrydelser er det vigtigt, at hver

medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvota, kan trække en supplerende kvota på reserven; dette træk skal enhver medlemsstat foretage, når dens supplerende kvota er næsten fuldstændigt opbrugt, så ofte reserven tillader det; de oprindelige og supplerende kvota skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der navnlig skal have mulighed for at følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

er der i en medlemsstat på et vist tidspunkt af kontingentperioden en større restmængde til disposition, skal denne stat overføre en væsentlig del heraf til reserven for at forhindre, at en del af fællesskabstoldkontingentet i en medlemsstat ikke udnyttes, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da Kongeriget Belgien, Kongeriget Nederlandene og Storhertugdømmet Luxembourg har sluttet sig sammen i den økonomiske union Benelux og repræsenteres af denne, kan enhver foranstaltning i forbindelse med administrationen af de kvota, der tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer;

da de pågældende toldkontingenter er gældende indtil 30. juni 1973, kan der foretages ændringer i den her trufne ordning under hensyntagen til de ny medlemsstaters tiltræden,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I perioden fra 1. juli 1972 til 30. juni 1973 suspenderes den fælles toldtarifs toldsats for kvier og køer, ikke bestemt til slagtning, af grå, brune, gule, plettede (Simmental og Pinzgau) racer under pos. ex 01.02 A II b) 2 i den fælles toldtarif indtil 6% inden for rammerne af et fællesskabs-toldkontingent for 20.000 stykker.

Artikel 2

1. Af dette fællesskabs-toldkontingent fordeles en første rate på 14.000 stykker på visse medlemsstater; disse kvota, som med forbehold af artikel 6 er gældende i tiden fra 1. juli 1972 til 30. juni 1973, udgør for disse medlemsstater følgende mængder:

Tyksland	7.000 stykker,
Frankrig	2.750 stykker,
Italien	4.250 stykker.

2. Den anden rate, på 6.000 stykker, udgør reserven.

Artikel 3

Opstår der i den økonomiske union Benelux behov for det i artikel 1 nævnte kvæg, udtager unionen, repræsenteret ved et af dens medlemmer, af reserven en passende kvota i det omfang, der er kvæg til disposition.

Medlemmerne af den økonomiske union Benelux træffer de nødvendige foranstaltninger til at underrette importørerne om denne mulighed.

Artikel 4

1. Såfremt en af de i artikel 2, stk. 1, nævnte medlemsstater har udnyttet sin i henhold til nævnte stykke fastsatte oprindelige kvota eller — i henhold til artikel 6 — har udnyttet den samme kvota med fradrag af den til reserven overførte mængde med 90% eller derover, trækker den straks ved meddelelse til Kommmissionen — så vidt reservemængden strækker til — en ny kvota på 15% af dens oprindelige kvota, som i givet fald afrundes til en større enhed.

2. Såfremt den anden kvota, der trækkes af en af disse medlemsstater efter, at den oprindelige kvota er opbrugt, udnyttes med 90% eller derover, trækker denne medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 en tredje kvota på 7,5% af sin oprindelige kvota, som i givet fald afrundes til den større enhed.

3. Såfremt den tredje kvota, der trækkes af en af disse medlemsstater efter, at den anden kvota er opbrugt, udnyttes med 90% eller derover, trækker denne medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 en fjerde kvota på størrelse med den tredje kvota.

Denne fremgangsmåde anvendes tilsvarende, indtil reserven er udtømt.

4. Uanset stykkerne 1 til 3 kan hver medlemsstat trække lavere kvota end de, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse kvota ikke ville kunne opbruges. Den giver Kommissionen meddelelse om de grunde, der har foranlediget den til at anvende dette stykke.

Artikel 5

De i henhold til artikel 4 trukne supplerende kvota er gældende til 30. juni 1973.

Artikel 6

Såfremt en medlemsstat ikke den 5. april 1973 har udnyttet sin oprindelige kvota, som den er fastsat i artikel 2, stk. 1, eller følger af anvendelsen af artikel 3, overfører den senest den 25. april 1973 af den ikke udnyttede mængde af denne kvota den del, der overstiger 20% af dens oprindelige kvota, til

reserven. Den kan overføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at den pågældende mænde ikke ville kunne udnyttes.

Medlemsstaterne giver senest den 25. april 1973 Kommissionen meddelelse om de samlede indførsler af de nævnte dyr, som de indtil 5. april 1973 inklusive har foretaget og posteret på toldkontingentet samt i givet fald meddelelse om den del af dens oprindelige kvota, som den overfører til reserven.

Artikel 7

Kommissionen bogfører de af medlemsstaterne i henhold til artiklerne 2, 3 og 4 åbnede kvota og underretter de enkelte medlemsstater om reservens udnyttelsesgrad, så snart meddelelserne fremkommer.

Den underretter senest den 1. maj 1973 medlemsstaterne om den reservemængde, som efter de under anvendelse af artikel 6 foretagne overførsler foreligger.

Den drager omsorg for, at det træk, med hvilket reserven opbruges, indskrænkes til den disponible restmængde og meddeler med henblik herpå den medlemsstat, der foretager dette sidste træk, restmængden.

Artikel 8

1. De i artikel 2 og 3 nævnte medlemsstater fastlægger for så vidt angår deres kvota betingelserne for adgangen til dette toldkontingent og administrerer deres kvota efter deres egne regler for toldkontingenter. De sikrer de på deres område etablerede importører fri adgang til de kvota, der tildeles dem.

2. De nævnte medlemsstater træffer alle nødvendige foranstaltninger til efter abningen af de supplerende kvota, som de under anvendelsen af artikel 3 og 4 har trukket, at muliggøre den fortløbende postering på deres kumulerede andel i fællesskabstoldkontingentet.

3. Udnyttelsesgraden med hensyn til medlemsstaternes kvota konstateres ved hjælp af de indførsler af de pågældende dyr, der underkastes toldbehandling ved en angivelse til fri omsætning.

Artikel 9

Medlemsstaterne giver regelmæssigt Kommissionen meddelelse om, hvilke indførsler fra tredjelande, der faktisk er blevet posteret på deres kvota.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med henblik på, at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Artikel 11

De ovennævnte bestemmelser kan ændres som følge af den situation, der opstår ved nye medlemsstaters tiltræden.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1972.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 1972.

På Rådets vegne
N. SCHMELZER
Formand